

Το Βιβλίο του Δανιήλ - Αριθμός Εννέα

Το Μήνυμα του Πρώτου Αγγέλου

Jeff Pippenger

2023-12-04

Το πρώτο κεφάλαιο του Δανιήλ αντιπροσωπεύει το μήνυμα του πρώτου αγγέλου της Αποκάλυψης κεφάλαιο δεκατέσσερα. Ο Ιωακείμ προσδιορίζει συμβολικά ότι πρόκειται για την ενδυνάμωση του μηνύματος του πρώτου αγγέλου, και όχι για την άφιξή του στον «καιρό του τέλους». Όλοι οι προφήτες προσδιορίζουν τις «έσχατες ημέρες» της ερευνητικής κρίσεως, επομένως το κεφάλαιο αυτό αντιπροσωπεύει την 11η Σεπτεμβρίου 2001, όταν άρχισε η διαδικασία δοκιμασίας των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων. Στο τρίτο κεφάλαιο του Μαλαχία, η διαδικασία αυτή έχει παρασταθεί ως διαδικασία καθάρσεως, όταν ένας αγγελιαφόρος προετοιμάζει την οδό, ώστε ο αγγελιαφόρος της διαθήκης να έλθει αιφνιδίως στον ναό του. Ο αγγελιαφόρος που προετοιμάζει την οδό, ο οποίος είναι επίσης και η «φωνή» η βώσσα εν τη ερήμω, είναι επίσης μια δοκιμασία, η οποία αποτελεί μέρος της διαδικασίας καθάρσεως. Στο τρίτο κεφάλαιο του Μαλαχία, οι εκατόν σαράντα τέσσερις χιλιάδες παριστάνονται ως οι υιοί του Λευί. Οι υιοί του Λευί αντιπροσωπεύουν εκείνους που στάθηκαν με τον αγγελιαφόρο Μωυσή, στην ανταρσία του χρυσού μόσχου, η οποία αντιπροσώπευε την εικόνα του θηρίου.

Η επιτυχής υποβολή στη δοκιμασία της εικόνας του θηρίου αποτελεί μια ακόμη βιβλική απεικόνιση της δεύτερης από τις τρεις δοκιμασίες που συνιστούν τη διαδικασία του καθαρισμού. Οι υιοί του Λευί πρέπει να περάσουν αυτή τη δοκιμασία προτού σφραγιστούν.

Η σφράγιση των κεφαλαίων οκτώ και εννέα του Ιεζεκιήλ αποτελεί μία ακόμη απεικόνιση της διαδικασίας καθαρισμού που άρχισε στις 11 Σεπτεμβρίου 2001. Στο όγδοο κεφάλαιο, εκείνοι στην Ιερουσαλήμ που τελικώς προσκυνούν τον ήλιο αντιπροσωπεύουν τις τέσσερις γενεές του Λαοδικειανού Αντβεντισμού. Στο ένατο κεφάλαιο, εκείνοι που λαμβάνουν τη σφραγίδα στενάζουν και θρηνούν για τα βδελύγματα που διαπράττονται μέσα στην Ιερουσαλήμ. Η Ιερουσαλήμ είναι η εκκλησία του Θεού.

Τα αγγέλματα των τριών αγγέλων αποτελούν επίσης απεικόνιση της διαδικασίας του καθαρισμού. Τα τρία αγγέλματα αντιπροσωπεύουν μία διαδικασία δοκιμασίας τριών σταδίων, και απαιτείται οι υιοί του Λευί να περάσουν την πρώτη δοκιμασία προκειμένου έστω να εμπλακούν με τη δεύτερη δοκιμασία. Η τρίτη δοκιμασία είναι διαφορετικού τύπου δοκιμασία, διότι αντιπροσωπεύει μία δοκιμασία που προσδιορίζει εάν οι υιοί του Λευί πέρασαν επιτυχώς τις δύο πρώτες δοκιμασίες. Είναι μία προφητική λυδία λίθος. Η πρώτη δοκιμασία είναι μία διατροφική δοκιμασία (με πνευματικούς όρους), διότι περνάται ή αποτυγχάνεται, αναλόγως του εάν οι υιοί του Λευί αποδέχονται το μήνυμα που παρέχεται από το Άγιο Πνεύμα μέσω του Ηλία, του αγγελιοφόρου που προετοιμάζει την οδό για τον αγγελιοφόρο της διαθήκης.

Το πρώτο εδάφιο του βιβλίου της Αποκάλυψης τονίζει τη σοβαρότητα εκείνου του μηνύματος. Προσδιορίζει σκόπιμα ότι το μήνυμα το οποίο ο ανθρώπινος αγγελιοφόρος, που παριστάνεται ως

Ιωάννης, αποστέλλει στις εκκλησίες, του δόθηκε από τον Γαβριήλ, ο οποίος το έλαβε από τον Χριστό, ο οποίος με τη σειρά Του το έλαβε από τον Πατέρα. Το μήνυμα του Ηλία φέρει την εξουσία της θεότητας, και το να απορρίπτει κανείς το μήνυμα του Ιωάννη, ή του Ηλία, ή της «φωνής βοώντος εν τη ερήμω», σημαίνει να απορρίπτει την Αποκάλυψη του Ιησού Χριστού.

Η δεύτερη δοκιμασία είναι μια οπτική δοκιμασία, διότι, όταν οι υιοί του Λευί έχουν φάγει το μήνυμα του Ηλία, το οποίο ήταν στο χέρι του αγγέλου που κατέβηκε για να φωτίσει τη γη με τη δόξα του, έχουν αποδεχθεί τη βιβλική μεθοδολογία που τους επιτρέπει να διακρίνουν ορθώς τα σημεία των καιρών. Αυτή η μεθοδολογία επιτρέπει στους υιούς του Λευί να αναγνωρίσουν ότι εκείνα τα σημεία των καιρών καταδεικνύουν πως εκκλησία και κράτος ενώνονται στις Ηνωμένες Πολιτείες, σε εκπλήρωση της δοκιμασίας της εικόνας του θηρίου. Ακόμη σπουδαιότερο, αυτά τα σημεία των καιρών, όταν τοποθετούνται μέσα στο πλαίσιο των ιερών γραμμών μεταρρύθμισης, αποτελούν την ίδια την ουσία του Άλφα και του Ωμέγα, με την αρχή να απεικονίζει το τέλος. Οι ιερές γραμμές μεταρρύθμισης προσδιορίζουν ότι ο λαός του Θεού πρέπει να πράξει κάθε τι που είναι στην εξουσία του, ώστε να συνεργαστεί στο έργο της προετοιμασίας του εαυτού του για τη σφραγίδα του Θεού.

Ώστε, αγαπητοί μου, καθώς πάντοτε υπηκούσατε, όχι μόνον όπως κατά την παρουσία μου, αλλά τώρα πολύ περισσότερο κατά την απουσία μου, να κατεργάζεσθε τη σωτηρία σας με φόβο και τρόμο. Διότι είναι ο Θεός ο ενεργών μέσα σας και το να θέλετε και το να πράττετε, σύμφωνα με την ευδοκία Του. Πράττετε τα πάντα χωρίς γογγυσμούς και αμφισβητήσεις· ώστε να γίνεσθε άμεμπτοι και ακέραιοι, τέκνα Θεού ακατηγόρητα, εν μέσω γενεάς σκολιάς και διεστραμμένης, μεταξύ των οποίων λάμπετε ως φωστήρες εν τῷ κόσμῳ. Φιλιππησίους 2:12–15.

Ο Δανιήλ, ο Ανανίας, ο Μισαήλ και ο Αζαρίας, τέσσερις τον αριθμό, αντιπροσωπεύουν τους Αντβεντιστές της Εβδόμης Ημέρας ανά τον κόσμο, οι οποίοι αναγνωρίζουν την 11η Σεπτεμβρίου 2001 ως τον προσδιορισμό της καταβάσεως του αγγέλου της Αποκαλύψεως δεκαοκτώ, και επιλέγουν να λάβουν το κεκρυμμένο μάννα που βρίσκεται στο χέρι του και να το φάγουν. Το κεκρυμμένο μάννα που πρέπει να φαγωθεί, όπως μόλις ανέφερε ο απόστολος Παύλος, αντιπροσωπεύει τον Θεό (το κεκρυμμένο μάννα), ο οποίος ενεργεί μέσα στον λαό Του ώστε να πράττει το θέλημά Του και την ευδοκία Του. Ο Παύλος αντιπροσωπεύει τον αγγελιοφόρο προς τους Φιλαδελφείς, και η απόρριψη του μηνύματός του ήταν θάνατος. Ο Δανιήλ, ο Ανανίας, ο Μισαήλ και ο Αζαρίας αντιπροσωπεύουν εκείνους που επιλέγουν να φάγουν το κεκρυμμένο μάννα.

Καὶ ἦσαν ἐκ τῶν υἱῶν τοῦ Ἰούδα, Δανιήλ, Ἀνανίας, Μισαήλ καὶ Ἀζαρίας· εἰς οὓς ὁ ἄρχων τῶν εὐνούχων ἔδωκεν ὀνόματα· καὶ ἐκάλεσε τὸν μὲν Δανιήλ Βαλτασάρ, τὸν δὲ Ἀνανίαν Σεδράχ, τὸν δὲ Μισαήλ Μισάχ, καὶ τὸν Ἀζαριάν Ἀβδεναγώ. Ὁ δὲ Δανιήλ ἔθετο ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ νὰ μὴ μιανθῇ ἀπὸ τὰ ἐδέσματα τοῦ βασιλέως, οὐδὲ ἀπὸ τὸν οἶνον τὸν ὅποιον ἔπινεν· διὰ τοῦτο παρεκάλεσε τὸν ἄρχοντα τῶν εὐνούχων, ἵνα μὴ μιανθῇ. Δανιήλ 1:6–8.

Ο Δανιήλ αποφασίζει ότι επιθυμεί να φάγει το μήνυμα που κατέβηκε από τον ουρανό στις 11 Σεπτεμβρίου 2001, και επίσης να αρνηθεί το μήνυμα που παριστάνεται ως η τροφή και το ποτό της Βαβυλώνας. Ο Ασφενάζ είχε επιλέξει ποιοι από τους αιχμαλώτους του Ιούδα έπρεπε να οδηγηθούν

ενώπιον του βασιλέως.

Και ο βασιλιάς είπε προς τον Ασφενάζ, τον αρχιευνούχο αυτού, να φέρει από τους υιούς του Ισραήλ, και από το βασιλικό γένος, και από τους άρχοντες, νεανίσκους στους οποίους δεν υπήρχε κανένα ελάττωμα, αλλά ευειδείς, και επιτηδείους σε κάθε σοφία, και έμπειρους στη γνώση, και νοήμονες στην επιστήμη, και τέτοιους που είχαν μέσα τους την ικανότητα να στέκονται στο παλάτι του βασιλιά, και τους οποίους να διδάξουν τα γράμματα και τη γλώσσα των Χαλδαίων. Δανιήλ 1:4, 5.

Εάν ακολουθήσουμε την αλυσίδα της εξουσίας που προσδιορίζεται στην Αποκάλυψη, κεφάλαιο πρώτο και εδάφιο πρώτο, ο Ναβουχοδονόσορ είχε διατάξει τον Ασφενάζ να επιλέξει τα παιδιά που εκπλήρωναν την προφητεία την οποία είχε διακηρύξει ο Ησαΐας προς τον Εζεκία. Ο Ασφενάζ έλαβε το μήνυμα και κατόπιν το παρέδωσε στον Μελζάρ, τον άρχοντα των ευνούχων. Ο Ναβουχοδονόσορ αντιπροσωπεύει τον ουράνιο Πατέρα· ο Ασφενάζ αντιπροσωπεύει τον Χριστό και ο Μελζάρ αντιπροσωπεύει τον Γαβριήλ. Ο Ασφενάζ γνώριζε ποια παιδιά έπρεπε να επιλέξει, και γνώριζε ότι ο Δανιήλ θα ελάμβανε τη σωστή διατροφική απόφαση, προτού τον φέρει ενώπιον του βασιλέως.

Και ό Θεός έδωκεν εις τόν Δανιήλ χάριν και εϋνοιαν ενώπιον του άρχιευνούχου. Και ειπεν ό άρχιευνούχος προς τόν Δανιήλ· Φοβοϋμαι τόν κύριόν μου τόν βασιλέα, ός διώρισε τήν τροφήν ύμωv και τó πόμα ύμωv· δια τί να ίδη τά πρόσωπά σας άθλιωτέρα από τά παιδιά τά όντα τής ήλικίας σας; τότε θέλετε καταστήσει τήν κεφαλήν μου ένοχον ενώπιον του βασιλέως. Δανιήλ 1:9, 10.

Ο Μελζάρ εδώ προσδιορίζει το πρώτο βήμα των αγγελμάτων των τριών αγγέλων. Το πρώτο βήμα είναι να φοβηθούμε τον Θεό, όπως απεικονίζεται από τον φόβο του Μελζάρ απέναντι στον Ναβουχοδονόσορ. Η εβραϊκή λέξη «αλήθεια», η οποία σχηματίστηκε με τη συνένωση του πρώτου, του δέκατου τρίτου και του τελευταίου γράμματος του εβραϊκού αλφαβήτου, έχει ήδη καταδειχθεί στα παρόντα άρθρα ότι αντιπροσωπεύει την τριμερή διαδικασία δοκιμασίας των τριών αγγέλων. Κατ' αυτόν τον τρόπο, εδραιώθηκε επί πολλών μαρτύρων ότι το άγγελμα του πρώτου αγγέλου περιείχε και τις τρεις δοκιμασίες που αντιπροσωπεύονται από τα αγγέλματα των τριών αγγέλων. Το άγγελμα του πρώτου αγγέλου προσδιορίζεται ως το αιώνιο ευαγγέλιο, ορίζοντάς το ως το ίδιο ευαγγέλιο από τις ημέρες του Αδάμ έως και τη Δευτέρα Παρουσία του Χριστού.

Και είδα άλλον άγγελο να πετά στο μεσουράνημα, έχοντας το αιώνιο ευαγγέλιο, για να κηρύξει προς τους κατοικούντας επί της γης, και προς κάθε έθνος και φυλή και γλώσσα και λαό, λέγοντας με δυνατή φωνή· Φοβήθητε τον Θεό και δώστε δόξα σ' Αυτόν, διότι ήλθε η ώρα της κρίσεώς Του· και προσκυνήστε Αυτόν που έκανε τον ουρανό και τη γη και τη θάλασσα και τις πηγές των υδάτων. Αποκάλυψη 14:6, 7.

Το πρώτο βήμα του αγγέλματος του πρώτου αγγέλου είναι ο φόβος του Θεού. Το δεύτερο βήμα είναι να του δώσουμε δόξα, και το τρίτο είναι η έλευση της ώρας της κρίσεώς του. Σε σχέση με τα αγγέλματα των άλλων δύο αγγέλων, το άγγελμα του πρώτου αγγέλου είναι: «φοβήθητε τόν Θεόν». Κατόπιν, το άγγελμα του δευτέρου αγγέλου αναγγέλλει την πτώση της Βαβυλώνας, και είτε στο Μιλλεριτικό κίνημα του πρώτου αγγέλου είτε στο κίνημα του τρίτου αγγέλου, η πρόσκληση

εξόδου από τη Βαβυλώνα είναι το σημείο όπου συντελείται η εκδήλωση της εκχύσεως του Αγίου Πνεύματος. Κατά τη χρονική εκείνη περίοδο, είτε αυτή παριστάνεται ως η Κραυγή του Μεσονυκτίου, είτε ως η δυνατή κραυγή, είτε ως η όψιμη βροχή, εκείνοι που κηρύττουν το μήνυμα δοξάζουν τον Θεό. Το άγγελμα του δευτέρου αγγέλου είναι εκεί όπου δίδεται δόξα στον Θεό, και εκείνη η χρονική περίοδος οδηγεί σε ένα χρονικό σημείο κατά το οποίο άρχισε η ανακριτική κρίση στην ιστορία των Μιλλεριτών, ή στην κρίση της πόρνης της Βαβυλώνας, η οποία λαμβάνει χώρα στην κρίση του νόμου της Κυριακής.

Ο φόβος του Μελσάρ αντιπροσωπεύει το μήνυμα του πρώτου αγγέλου, και αρχίζει τη δεκαήμερη δοκιμασία της διατροφής, ενώ και ο αριθμός δέκα επίσης δηλώνει δοκιμή. Η έκφραση του Μελσάρ, ότι φοβόταν τον βασιλιά, ήταν η ίδια με το ότι ο Δανιήλ φοβόταν τον Θεό περισσότερο από τον βασιλιά και έθεσε στην καρδιά του να μη μολυνθεί από τη διατροφή της Βαβυλώνας. Η χρονική περίοδος της δοκιμασίας του Δανιήλ και των τριών αξίων ήταν τρία έτη, αντιπροσωπεύοντας έτσι τα τρία βήματα των μηνυμάτων των τριών αγγέλων.

Και ὁ βασιλεὺς διώρισε δι' αὐτοὺς καθημερινὴ μερίδα ἀπὸ τὰ ἐδέσματα τοῦ βασιλέως καὶ ἀπὸ τὸν οἶνον τὸν ὁποῖον ἔπινεν· οὕτως ἔτρεφεν αὐτοὺς τρία ἔτη, ὥστε στὸ τέλος αὐτῶν νὰ παρασταθοῦν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως. Δανιήλ 1:5.

Το πρώτο κεφάλαιο του Δανιήλ αντιπροσωπεύει την ενδυνάμωση του μηνύματος του πρώτου αγγέλου, και εκεί σηματοδοτείται η έναρξη της δοκιμασίας περί της διατροφής, η οποία στη Μιλλεριτική ιστορία αντιπροσωπευόταν από το φάγωμα του μικρού βιβλίου. Η περίοδος της δοκιμασίας για τον Δανιήλ και τους τρεις αξίους ολοκληρώθηκε κατά τις αρχικές δέκα ημέρες εκείνων των τριών ετών. Το δέκα είναι σύμβολο μιας διαδικασίας δοκιμασίας, όπως αντιπροσωπεύεται από τον αρχαίο Ισραήλ, όταν απέρριψαν τη δέκατη δοκιμασία που αντιπροσωπευόταν από το μήνυμα του Ιησού του Ναυή και του Χάλεβ. Αντιπροσωπεύεται επίσης στον καιρό του διωγμού στην εκκλησία της Σμύρνης.

Μη φοβού κανένα ἀπὸ ὅσα μέλλεις νὰ πάθεις· ἰδοὺ, ὁ διάβολος πρόκειται νὰ ρίψει μερικoὺς ἀπὸ ἐσὰς στὴ φυλακὴ, γιὰ νὰ δοκιμασθεῖτε· καὶ θὰ ἔχετε θλίψη δέκα ἡμερῶν· γίνου πιστὸς μέχρι θανάτου, καὶ θὰ σου δώσω τὸν στέφανο τῆς ζωῆς. Αποκάλυψις 2:10.

Η συμβουλή προς την εκκλησία της Σμύρνης ήταν να μη φοβηθεί τη διαδικασία της δοκιμασίας, διότι, αν φοβούνταν τον Θεό, Εκείνος θα αντάμειβε τον θεοσεβή τους φόβο με στέφανο ζωής. Αυτός ο θεοσεβής φόβος αντιπροσωπεύεται από την επιθυμία του Δανιήλ να φάγει το σουράνιο μάννα.

Τότε ὁ Δανιήλ εἶπε πρὸς τὸν Μελσάρ, τὸν ὁποῖον ὁ αρχιενούχος εἶχε καταστήσει ἐπάνω στὸν Δανιήλ, τὸν Ανανία, τὸν Μισαήλ καὶ τὸν Αζαρία: Δοκίμασε, σε παρακαλῶ, τοὺς δούλους σου ἐπὶ δέκα ἡμέρες· καὶ ἂς μας δώσουν ὄσπρια νὰ τρώμε καὶ νερό νὰ πίνουμε. Ἐπειτα ἂς παρατηρηθεῖ ἐνώπιόν σου ἡ ὄψη μας καὶ ἡ ὄψη τῶν παιδιῶν που τρώνε ἀπὸ τὸ μέρος τοῦ φαγητοῦ τοῦ βασιλιά· καὶ ὅπως δεῖς, ἔτσι κάνε με τοὺς δούλους σου. Καὶ ἐκείνος συγκατένευσε σ' αὐτοὺς στὸ πράγμα αὐτὸ καὶ τοὺς δοκίμασε ἐπὶ δέκα ἡμέρες. Δανιήλ 1:10–14.

Η πρώτη δοκιμασία ήταν να φοβούνται τον Θεό, όπως αυτό καταδεικνύεται από τον Μελζάρ και τον Δανιήλ, ο οποίος έθεσε στην καρδιά του να μη μολυνθεί με τα φαγητά και τα ποτά της Βαβυλώνας. Το δεύτερο στοιχείο του αγγέλματος του πρώτου αγγέλου είναι να δοθεί δόξα στον Θεό, πράγμα που αντιπροσωπεύει ορατή εκδήλωση των αποτελεσμάτων της διατροφής. Στο τέλος των δέκα ημερών, ο Δανιήλ και οι τρεις άξιοι δόξασαν τον Θεό με τη σωματική τους εμφάνιση.

Και ἐν τῷ τέλει τῶν δέκα ἡμερῶν τὰ πρόσωπα αὐτῶν ἐφάνησαν εὐπρεπέστερα καὶ παχύτερα τῇ σαρκὶ παρὰ πάντα τοὺς παῖδας οἵτινες ἔτρωγον τὸ μέρος τῶν ἐδεσμάτων τοῦ βασιλέως. Τότε ὁ Μελζάρ ἀφήρει τὸ μέρος τῶν ἐδεσμάτων αὐτῶν καὶ τὸν οἶνον ὃν ἔδει νὰ πίνωσι, καὶ ἔδιδεν εἰς αὐτοὺς ὄσπρια. Περὶ δὲ τῶν τεσσάρων τούτων παιδῶν, ὁ Θεὸς ἔδωκεν εἰς αὐτοὺς γνῶσιν καὶ σύνεσιν εἰς πᾶσαν μάθησιν καὶ σοφίαν· καὶ ὁ Δανιήλ εἶχεν κατανόησιν ἐν πάσαις ταῖς ὁράσεσι καὶ τοῖς ἐνυπνίσις. Δανιήλ 1:15–17.

Τα τέσσερα παιδιά πέρασαν την πρώτη δοκιμασία της διατροφής, εκεί όπου έπεσαν ο Αδάμ και η Εύα, και η οποία αντιπροσώπευε την πρώτη δοκιμασία στην οποία ο Χριστός ανταποκρίθηκε αμέσως μετά το βάπτισμά Του. Το βάπτισμα του Χριστού ήταν η ενδυνάμωση του πρώτου μηνύματος στην προφητική Του γραμμή. Ενδυνάμωσε και επικύρωσε το μήνυμα που διακηρύχθηκε από τη «φωνή βοώντος εν τη ερήμω». Έπειτα, όπως με τον Δανιήλ και τους τρεις άξιους, ο Χριστός δοκιμάσθηκε ως προς τη διατροφή επί σαράντα ημέρες, όπως ο Δανιήλ επί δέκα ημέρες. Ο Δανιήλ και ο Χριστός προτυποποιούσαν τη δοκιμασία του κεκρυμμένου μάννα στο χέρι του αγγέλου που κατέβηκε στις 11 Σεπτεμβρίου 2001. Δύο δοκιμασίες θα ακολουθούσαν για τον Χριστό και για τον Δανιήλ. Η δεύτερη δοκιμασία ήταν εκεί όπου ο Δανιήλ και οι τρεις άξιοι δόξασαν τον Θεό με την όψη τους. Η δοκιμασία που ακολούθησε τη δοκιμασία της διατροφής για τον Χριστό αντιπροσώπευε επίσης δόξα.

Και ο διάβολος είπε προς αυτόν: Εάν είσαι Υἱός του Θεού, πρόσταξε αυτή την πέτρα να γίνει άρτος. Και ο Ιησούς αποκρίθηκε προς αυτόν, λέγοντας: Είναι γεγραμμένον ὅτι ὁ ἄνθρωπος δεν θέλει ζῆσει μόνον με ἄρτον, ἀλλὰ με κάθε λόγο του Θεού. Και ο διάβολος, αφού τον ανέβασε επάνω σε υψηλό ὄρος, του ἔδειξε ὅλα τα βασίλεια της οἰκουμένης ἐν μιά στιγμῇ χρόνου. Και ο διάβολος είπε προς αυτόν: Εἰς σε θέλω δώσει ὅλην αὐτὴν τὴν ἐξουσίαν καὶ τὴν δόξαν αὐτῶν· διότι εἰς ἐμέ εἶναι παραδεδομένη, καὶ εἰς ὅποιον θέλω τὴ δίδω. Εσύ, λοιπόν, εάν με προσκυνήσεις, ὅλα θέλουν εἶναι δικά σου. Καὶ ὁ Ιησούς ἀποκρίθηκε καὶ είπε προς αυτόν: Ὑπαγε ὀπίσω μου, Σατανά· διότι εἶναι γεγραμμένον: Τον Κύριον τον Θεόν σου θέλεις προσκυνήσει, καὶ αὐτόν μόνον θέλεις λατρεύσει. Ματθαῖος 4:3–8.

Αφού ο Χριστός πέρασε τη δοκιμασία της διατροφής, ο Σατανάς τότε Του πρόσφερε τη «δόξα» ὅλων των βασιλείων του κόσμου, και ο Χριστός αντ' αυτού επέλεξε να δοξάσει τον Βασιλέα των βασιλέων. Ο Αδάμ και η Εύα απέτυχαν στην πρώτη δοκιμασία και αμέσως επιζήτησαν να καλύψουν τα πρόσωπά τους με φύλλα συκής, διότι δεν φανέρωναν πλέον τη δόξα του Θεού, όπως αυτή παριστανόταν με τον χιτώνα του φωτός τον οποίο προηγουμένως φορούσαν. Όταν ο Δανιήλ και οι τρεις άξιοι πέρασαν τη δοκιμασία της διατροφής, τότε τους δόθηκαν «γνώση και σύνεση εἰς πᾶσαν μάθησιν καὶ σοφίαν· καὶ ὁ Δανιήλ εἶχε κατανόησιν εἰς πᾶσας ὁράσεις καὶ ἐνύπνια».

Πέρασαν τη δεύτερη δοκιμασία, η οποία ήταν μια οπτική δοκιμασία που είχε διενεργηθεί από τον Μελζάρ. Στη Μιλλεριτική ιστορία, το μήνυμα του δευτέρου αγγέλου σηματοδότησε τη διάκριση

μεταξύ εκείνων που αποδέχθηκαν και εκείνων που απέρριψαν το μήνυμα της «φωνής» που βοούσε στην έρημο, όπως αυτή εκπροσωπήθηκε από τον Γουίλιαμ Μίλλερ. Προφητικώς, το Μιλλεριτικό κίνημα κατόπιν έγινε το ορατό και μοναδικό αληθινό κέρασ του Προτεσταντισμού, και όσοι απέρριψαν το μήνυμα και το κίνημα έγιναν οι θυγατέρες της Ρώμης. Είχαν επιλέξει να τραφούν με τη δίαιτα και να πιουν τον οίνο της Βαβυλώνας, σε αντιδιαστολή προς το μικρό βιβλίο. Στο τέλος τριών ετών, ο Δανιήλ και οι άξιοι εκείνοι οδηγήθηκαν ενώπιον του Ναβουχοδονόσορος για να κριθούν από αυτόν.

Και στο τέλος των ημερών που ο βασιλιάς είχε ορίσει να τους εισαγάγουν, ο αρχιευνούχος τούς εισήγαγε ενώπιον του Ναβουχοδονόσορα. Και ο βασιλιάς συνωμίλησε μαζί τους· και μεταξύ όλων αυτών δεν βρέθηκε κανείς όμοιος με τον Δανιήλ, τον Ανανία, τον Μισαήλ και τον Αζαρία· γι' αυτό και στάθηκαν ενώπιον του βασιλιά. Και σε κάθε ζήτημα σοφίας και συνέσεως, για το οποίο ο βασιλιάς τους ερωτούσε, τους βρήκε δέκα φορές ανωτέρους από όλους τους μάγους και τους αστρολόγους που υπήρχαν σε ολόκληρο το βασίλειό του. Και ο Δανιήλ παρέμεινε έως το πρώτο έτος του βασιλιά Κύρου. Δανιήλ 1:18–21.

Ο Δανιήλ και οι τρεις άξιοι άνδρες πέρασαν τη δοκιμασία των «δέκα» ημερών, και κατόπιν βρέθηκαν να είναι «δέκα» φορές σοφότεροι από όλους τους άλλους, όταν υπεβλήθησαν στην τελική τους εξέταση/δοκιμασία.

Το πρώτο κεφάλαιο του Δανιήλ αποτελεί την πρώτη αναφορά στο μήνυμα του πρώτου αγγέλου στο βιβλίο που αποτελείται από τα βιβλία του Δανιήλ και της Αποκάλυψης. Διαθέτει ταυτόσημα χαρακτηριστικά με τον πρώτο άγγελο του δέκατου τετάρτου κεφαλαίου της Αποκάλυψης. Υπερασπίζεται την αλήθεια που μνημονεύεται πρώτα στο πρώτο εδάφιο της Αποκάλυψης, διότι ο Ναβουχοδονόσορ έδωσε ένα μήνυμα στον Ασφενάζ, ο οποίος με τη σειρά του έδωσε το μήνυμα στον Μελσάρ, ο οποίος κατόπιν συναναστράφηκε με τον Δανιήλ. Ο Πατέρας έδωσε ένα μήνυμα στον Χριστό, ο οποίος με τη σειρά του έδωσε το μήνυμα στον Γαβριήλ, ο οποίος κατόπιν συναναστράφηκε με τον Ιωάννη.

Το μήνυμα που μεταδίδεται, το οποίο είναι το μήνυμα που τώρα αποσφραγίζεται, προσδιορίζει τη διαδικασία επικοινωνίας του Πατέρα προς την εκκλησία Του. Το πρώτο πράγμα που ο Πατέρας επιλέγει να προσδιορίσει για την εκκλησία Του είναι η τριπλή διαδικασία δοκιμασίας των τριών αγγέλων. Ο προφητικός Λόγος του Θεού έχει περιγράψει με μεγάλη ακρίβεια αυτή τη διαδικασία μέσω πολλών γραμμών προφητείας, καθώς και μέσω της ιστορίας των Μιλλεριτών. Αυτές οι αλήθειες αποτελούν ουσιώδες στοιχείο του κεκρυμμένου μάννα που βρισκόταν στο χέρι του αγγέλου, όταν κατέβηκε στις 11 Σεπτεμβρίου 2001.

Είναι αδύνατον να συμμετάσχει κανείς, και επομένως να περάσει τη δεύτερη δοκιμασία, εάν δεν έχει περάσει την πρώτη δοκιμασία. Αυτή η αλήθεια παραστάθηκε με σαφήνεια στην ιστορία του Χριστού και των Μιλλεριτών. Το δεύτερο κεφάλαιο του Δανιήλ είναι η δεύτερη δοκιμασία, διά της οποίας, όπως δηλώνει η Αδελφή Ουάιτ, «η αιώνια μοίρα μας θα αποφασισθεί». Περαιτέρω δηλώνει ότι είναι η δοκιμασία που πρέπει να «περάσουμε, προτού σφραγισθούμε». Η δοκιμασία αυτή τώρα σχεδόν έχει ολοκληρωθεί.

Το δεύτερο κεφάλαιο του Δανιήλ αφορά τη δοκιμασία της εικόνας του θηρίου, και είναι απολύτως εύλογο το ότι το κεφάλαιο αναφέρεται σε μια μεγάλη εικόνα, και ότι μόνο επειδή ο Δανιήλ είχε περάσει τη δοκιμασία της διατροφής και είχε ευλογηθεί με «δέκα φορές» περισσότερη «σύνεση» και «σοφία» μπόρεσε να αναγνωρίσει εκείνη τη δοκιμασία. Όπως και με την προειδοποίηση περί της δοκιμασίας στα συγγράμματα της Ellen White, η δοκιμασία της εικόνας στο δεύτερο κεφάλαιο του Δανιήλ είναι μια δοκιμασία που αντιπροσωπεύει συνέπειες ζωής ή θανάτου.

Διὰ τοῦτο ὁ βασιλεὺς ὠργίσθη καὶ ἐθυμώθη σφόδρα, καὶ διέταξε νὰ ἀφανισθοῦν πάντες οἱ σοφοὶ τῆς Βαβυλῶνος. Καὶ ἐξεδόθη τὸ διάταγμα ἵνα οἱ σοφοὶ θανατωθοῦν· καὶ ἀνεζήτησαν τὸν Δανιήλ καὶ τοὺς συντρόφους αὐτοῦ, διὰ νὰ θανατωθοῦν. Δανιήλ 2:12, 13.

Υπάρχουν ακόμη μερικά άλλα προφητικά ζητήματα στο πρώτο κεφάλαιο του Δανιήλ που πρέπει να εξετάσουμε, και θα συνεχίσουμε με αυτά τα ζητήματα στο επόμενο άρθρο.

«Είδα ένα σώμα ανθρώπων που στεκόταν καλά περιφρουρημένο και σταθερό, μη δίνοντας καμία υποστήριξη σε εκείνους που θα επιχειρούσαν να κλονίσουν την εδραιωμένη πίστη του σώματος. Ο Θεός τούς έβλεπε με επιδοκιμασία. Μου εδείχθησαν τρία βήματα—τα μηνύματα του πρώτου, του δευτέρου και του τρίτου αγγέλου. Είπε ο άγγελος που με συνόδευε: “Ουαί εις εκείνους που θα μετακινήσει έναν λίθο ή θα σαλεύσει μία περόνη από αυτά τα μηνύματα. Η αληθινή κατανόηση αυτών των μηνυμάτων είναι ζωτικής σπουδαιότητας. Η αιώνια τύχη των ψυχών εξαρτάται από τον τρόπο με τον οποίο γίνονται δεκτά.” Πάλι οδηγήθηκα διαμέσου αυτών των μηνυμάτων προς τα κάτω, και είδα πόσο ακριβά είχε αποκτήσει ο λαός του Θεού την πείρα του. Είχε αποκτηθεί μέσω πολλών παθημάτων και σφοδρής σύγκρουσης. Ο Θεός τούς είχε οδηγήσει βήμα προς βήμα, έως ότου τους είχε τοποθετήσει επάνω σε μία στερεή, ακλόνητη εξέδρα. Είδα άτομα να πλησιάζουν την εξέδρα και να εξετάζουν το θεμέλιο. Μερικοί, με χαρά, ανέβηκαν αμέσως επάνω της. Άλλοι άρχισαν να βρίσκουν σφάλματα στο θεμέλιο. Επιθυμούσαν να γίνουν βελτιώσεις, και τότε η εξέδρα θα ήταν τελειότερη και ο λαός πολύ ευτυχέστερος. Μερικοί κατέβηκαν από την εξέδρα για να την εξετάσουν και διακήρυτταν ότι είχε τεθεί λανθασμένα. Αλλά είδα ότι σχεδόν όλοι στέκονταν σταθεροί επάνω στην εξέδρα και προέτρεπαν εκείνους που είχαν κατέβει να παύσουν τα παράπονά τους· διότι ο Θεός ήταν ο Αρχιτέκτων, και εκείνοι μάχονταν εναντίον Του. Επαναλάμβαναν το θαυμαστό έργο του Θεού, το οποίο τούς είχε οδηγήσει στη στερεή εξέδρα, και ενωμένοι ύψωσαν τα μάτια τους προς τον ουρανό και με δυνατή φωνή δόξασαν τον Θεό. Αυτό επηρέασε μερικούς από εκείνους που είχαν παραπονεθεί και εγκαταλείψει την εξέδρα, και εκείνοι, με ταπεινό βλέμμα, ανέβηκαν πάλι επάνω της.»

«Η προσοχή μου εστράφη πάλιν στην αναγγελία της πρώτης ελεύσεως του Χριστού. Ο Ιωάννης απεστάλη με το πνεύμα και τη δύναμη του Ηλία, για να ετοιμάσει την οδό του Ιησού. Εκείνοι που απέρριψαν τη μαρτυρία του Ιωάννη δεν ωφελήθηκαν από τις διδασκαλίες του Ιησού. Η αντίθεσή τους προς το μήνυμα που προανήγγελλε την έλευσή Του τούς έθεσε σε θέση όπου δεν μπορούσαν εύκολα να δεχθούν τις ισχυρότερες αποδείξεις ότι Αυτός ήταν ο Μεσσίας. Ο Σατανάς οδήγησε εκείνους που απέρριψαν το μήνυμα του Ιωάννη να προχωρήσουν ακόμη περισσότερο, ώστε να απορρίψουν και να σταυρώσουν τον Χριστό. Πράττοντας τούτο, έθεσαν τους εαυτούς τους σε θέση όπου δεν μπορούσαν να λάβουν την ευλογία κατά την ημέρα της Πεντηκοστής, η οποία θα τους edίδασκε την οδό προς τα

επουράνια Άγια. Το σχίσσιμο του καταπετάσματος του ναού έδειξε ότι οι ιουδαϊκές θυσίες και τελετές δεν θα γίνονταν πλέον δεκτές. Η μεγάλη Θυσία είχε προσφερθεί και είχε γίνει δεκτή, και το Άγιο Πνεύμα, το οποίο κατήλθε κατά την ημέρα της Πεντηκοστής, έστρεψε τις διάνοιες των μαθητών από το επίγειο αγιαστήριο στο επουράνιο, όπου ο Ιησούς είχε εισέλθει διά του ιδίου Του αίματος, για να εκχύσει επάνω στους μαθητές Του τα αγαθά της εξιλεώσεώς Του. Αλλά οι Ιουδαίοι αφέθηκαν σε πλήρες σκότος. Έχασαν όλο το φως που θα μπορούσαν να είχαν σχετικά με το σχέδιο της σωτηρίας, και εξακολουθούσαν να εμπιστεύονται στις άχρηστες θυσίες και προσφορές τους. Το επουράνιο αγιαστήριο είχε λάβει τη θέση του επιγείου, όμως εκείνοι δεν είχαν καμία γνώση της μεταβολής. Γι' αυτό δεν μπορούσαν να ωφεληθούν από τη μεσιτεία του Χριστού στα Άγια. II

«Πολλοί βλέπουν με φρίκη την πορεία των Ιουδαίων, καθώς απέρριψαν και σταύρωσαν τον Χριστό· και όταν διαβάζουν την ιστορία της αισχρής κακοποιήσεώς Του, νομίζουν ότι Τον αγαπούν και ότι δεν θα Τον είχαν αρνηθεί όπως ο Πέτρος, ούτε θα Τον είχαν σταυρώσει όπως οι Ιουδαίοι. Αλλά ο Θεός, ο Οποίος αναγιγνώσκει τις καρδιές όλων, έθεσε σε δοκιμασία εκείνη την αγάπη προς τον Ιησού, την οποία ομολογούσαν ότι αισθάνονταν. Όλος ο ουρανός παρακολουθούσε με το βαθύτερο ενδιαφέρον την υποδοχή του μηνύματος του πρώτου αγγέλου. Όμως πολλοί, οι οποίοι ομολογούσαν ότι αγαπούσαν τον Ιησού και οι οποίοι έχυναν δάκρυα καθώς διάβαζαν την ιστορία του σταυρού, χλεύασαν την αγαθή αγγελία της ελεύσεώς Του. Αντί να δεχθούν το μήνυμα με χαρά, το διακήρυξαν ως πλάνη. Εμίσησαν εκείνους που αγαπούσαν την επιφάνειά Του και τους απέκλεισαν από τις εκκλησίες. Εκείνοι που απέρριψαν το πρώτο μήνυμα δεν μπορούσαν να ωφεληθούν από το δεύτερο· ούτε ωφελήθηκαν από την κραυγή του μεσονυκτίου, η οποία επρόκειτο να τους προετοιμάσει ώστε να εισέλθουν με τον Ιησού, διά της πίστεως, στα Άγια των Αγίων του επουρανίου αγιαστηρίου. Και επειδή απέρριψαν τα δύο προηγούμενα μηνύματα, έχουν τόσο σκοτίσει τη διάνοιά τους, ώστε δεν μπορούν να δουν κανένα φως στο μήνυμα του τρίτου αγγέλου, το οποίο δείχνει την οδό προς τα Άγια των Αγίων. Είδα ότι, όπως οι Ιουδαίοι σταύρωσαν τον Ιησού, έτσι και οι κατ' όνομα εκκλησίες είχαν σταυρώσει αυτά τα μηνύματα· και γι' αυτό δεν έχουν καμία γνώση της οδού προς τα Άγια των Αγίων, ούτε μπορούν να ωφεληθούν από τη μεσιτεία του Ιησού εκεί. Όπως οι Ιουδαίοι, οι οποίοι προσέφεραν τις ανώφελες θυσίες τους, έτσι και αυτοί αναπέμπουν τις ανώφελες προσευχές τους προς το διαμέρισμα το οποίο ο Ιησούς έχει εγκαταλείψει· και ο Σατανάς, ευαρεστημένος από την απάτη, προσλαμβάνει θρησκευτικό χαρακτήρα και κατευθύνει προς τον εαυτό του τις διάνοιες αυτών των ομολογουμένων χριστιανών, ενεργώντας με τη δύναμή του, τα σημεία του και τα ψευδή τέρατα, για να τους στερεώσει στην παγίδα του.» Early Writings, 258–261.